

Kamers zonder ontbijt

(Laffing room only)

Komedie in twee bedrijven

door

TIM KELLY

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KAMERS ZONDER ONTBIJT - LAFFING ROOM ONLY** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **TIM KELLY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ernie Falbo - een geheim agent

Eben Putney - klusjesman en huismeester

Gloria Alexander - eigenaar van het hotel

Hazel - de vrouw van Donald

Vikki Cunningham - de partner van Falbo

Rondo Muldoon - gangster

Donald Parrish - hoopt zijn leven te beteren

Irma - zwerfster

Wilbur Potaine *) - verzekeringsinspecteur

Mevrouw Martin - sociaal werkster

*) De rol van Wilbur kan ook door een vrouw gespeeld worden. In dat geval heet ze Wilma Potaine.

Tijd van handeling:

EERSTE BEDRIJF:

Eerste tafereel; morgen

Tweede tafereel; vroeg in de middag

TWEEDE BEDRIJF:

Eerste tafereel; kort daarna

Tweede tafereel; een uur later

Plaats van handeling:

Whispering Pines, een vakantiehôtel in Vermont.

DECOR:

Het toneel stelt de lobby van Whispering Pines voor. De lobby is uit hout opgetrokken maar ziet er slecht onderhouden uit. Vroeger -lang geleden- zal het wel een aantrekkelijk hotel zijn geweest, maar nu staat "verval" overal met grote letters te lezen. Rechts voor is de deur naar de kelder. Achter de kelderdeur staat een grote kist of koffer. De deur van kamer 101 -de kamer van Gloria- is achter de koffer. Rechts achter zijn een paar treden van een trap te zien die leidt naar de verdieping. Midden achter is de hoofdingang van de lobby. Als de deur openstaat zien we een klein stukje natuur. Links achter is de balie. Achter de balie is een deur naar het kantoor. Op de balie: telefoon, gastenboek, pen, lamp en bel. Links tegen de wand een smalle tafel met een stoel en een lamp. Op de tafel een paar tijdschriften en een vaas met bloemen. Links voor is de ingang naar de eetkamer. Op een bordje boven of naast deze doorloop staat "EETKAMER". Een tafel en twee stoelen staat midden rechts voor. Dit is de minimale inrichting, maar de ruimte moet zo veel mogelijk "aangekleed" worden met de gebruikelijke "verouderde" dingen die men gewoonlijk in dit soort plaatsen vindt. Bijvoorbeeld: Jachttrofeeën, platen, tapijten etc. Als er ruimte is, kan men een open haard installeren.

N.B.: De hele inrichting kan men ook door gordijnen vervangen, waarbij uiteraard de deuren vervallen. De spelers kunnen dan suggereren dat de deuren ergens achter zijn aangebracht.

EERSTE BEDRIJF

Eerste tafereel

Als het doek opengaat, horen we vogels fluiten. Het toneel blijft even leeg, dan gluurt Ernie Falbo -een jonge man die de neiging heeft om over-enthousiast te zijn- vanuit de eetkamer naar binnen. Als hij ziet dat hij alleen is, komt hij op zijn tenen naar het midden, kijkt links en rechts, gaat naar de trap en kijkt naar achter. Gaat naar de deuren achter. Hij opent de deuren en kijkt voorzichtig naar binnen. Tevreden doet hij de deuren weer dicht en gaat terug naar het midden.

Falbo: Wat een bende. *(gelukkig)* Kon niet beter.

Stem van Putney (achter), die naar de hoofdingang komt. Hij zingt vals. Falbo kijkt waar hij zich kan verbergen, schiet naar de balie en duikt erachter. Putney -de klusjesman- komt binnen met hout voor de open haard in zijn armen. Hij is schrander en praktisch. Hij heeft een werkbroek aan, een geruit hemd en een pet. Hij spreekt wat met een accent. Hij is ergens tussen de veertig en honderd jaar. Leeftijdloos. Hij gaat naar de kist. Halverwege begint de telefoon te bellen. Putney houdt op met zingen. Hij kijkt naar de telefoon, dan naar de kist en probeert te beslissen of hij voldoende tijd heeft om eerst het hout weg te bergen en daarna de telefoon te beantwoorden. Hij besluit dat dit niet het geval is.

Putney *(roept naar de eetkamer)*: Miss Alexander, bent u daar? *(geen antwoord. Hij kijkt in kamer 101)* Miss Alexander? *(nog geen antwoord. Geïrriteerd door het aanhoudend gebel van de telefoon, laat hij het hout op de vloer vallen en gaat naar de voorkant van de balie. Hij neemt zijn pet af, stopt die in zijn achterzak en neemt de hoorn op)* Whispering Pi- nes!.. Neu-e.. Ik zei neu-e. Hier logeert niemand met die naam..... Hoef ik niet na te kijken. Er is hier niemand. Zoals altijd..... Hetzelfde, maat. *(legt de hoorn neer)* Natuurlijk weer zo'n bal uit Boston. *(Gloria Alexander komt uit haar kamer. Ze is niet de slimste vrouw uit de omgeving, maar ze heeft direct ons hart veroverd)*

Gloria: Riep u, meneer Putney?

Putney: De telefoon ging. Ik heb opgenomen.

Gloria: Wie was het?

Putney: Geen idee. Vroeg naar een zeker meneer Falbo. Kreeg babbels toen ik zei dat we geen gast hadden die zo heette.

Gloria: Mijn fout. Ik heb het je vergeten te vertellen. *(Falbo's hoofd komt boven de balie uit. Putney gaat naar het hout)* Hij had hier ondertussen

al moeten zijn. (*Putney gaat op één knie liggen en verzamelt het hout. Gloria gaat naar de linkerkant van de tafel*)

Putney: Wil je zeggen dat we hier een zekere Falbo hebben?

Gloria: Hij belde gisteren. Leek heel aardig over de telefoon.

Putney (*kan het niet geloven*): Een gast? Hier?

Gloria: Meneer Falbo zei dat hij het hotel wilde huren. Ik denk dat hij een kamer bedoelde. (*Falbo verdwijnt weer uit het zicht. Putney tilt het hout op en stopt het in de kist. Terwijl Putney het hout in de kist doet, kruipt Falbo op handen en voeten naar de deur van het kantoor. Hij kruipt naar binnen. Doet de deur dicht*) Wat was dat?

Putney: Wat?

Gloria (*kijkt naar achter*): Ik dacht dat ik een deur hoorde.

Putney: De fundering zet zich.

Gloria: Als de fundering zich nog langer zet, valt het dak nog in de lobby. (*gaat achter de balie staan*)

Putney: Vraag me af van wie Falbo over dit hotel gehoord heeft.

Gloria: Whispering Pines is heel bekend.

Putney: Lang geleden, ja. Voordat ze die nieuwe snelweg aangelegd hebben. We zijn het enig overgebleven hotel in deze streek. Iedereen zit op het ogenblik aan de andere kant van het meer. (*hij gaat rechts van de tafel zitten, pakt een stuk hout en zijn zakmes en begint er een stukje af te snijden*)

Gloria: Het lijkt of we op de maan zitten. Bekijk het eens van de positieve kant. Meneer Falbo heeft echt voor een kamer gebeld.

Putney: Die blijft niet.

Gloria (*ziet de lokale krant op de balie en kijkt over de voorpagina*):
Waarom heb je niet verteld dat "Het Nieuws van de Week" er is?

Putney: Dacht dat je dat wel zou zien.

Gloria: Ik hoop dat ze onze advertentie hebben geplaatst. (*ze bladert door de krant*)

Putney: Waar komt ie vandaan?

Gloria: Hij belde uit Montpellier.

Putney: Dat volk is niet te vertrouwen. Net zo gek als de zomergasten.

Gloria (*leest in de krant*): Ze zoeken nog altijd een nieuwe politiecommissaris. Dat duurt ook lang.

Putney: Verspilling van belastinggeld.

Gloria (*ander artikel*): Oh jeetje. Er is ingebroken. Behoorlijke buit.

Putney: Waar?

Gloria: Bij Het Bay House.

Putney: Boel chique volk in Het Bay House. Vreemden. Uit New York.

Gloria (*onder de indruk van de reportage*): Een diamanten ketting. Eigendom van Mrs. Martin. (*herkent de naam*) Ze is ieder jaar in Het

Bay House. Ze barst van het geld. Bezit de halve staat. Als je een tijdschrift opendoet, staat zij erin.

Putney: Hoe hebben ze die te pakken gekregen? Die ketting, bedoel ik.

Gloria (*kijkt*): Hier staat dat die gestolen is terwijl ze sliep.

Putney: Lag ze in bed?

Gloria (*kijkt in de krant*): Hij lag in een bureaula. De ketting is op meer dan honderd duizend dollar geschat. Dat betekent dat hij veel meer waard is. Het enige dat ik mijn bureaula heb, is houtworm.

Putney: Is geen houtworm. Zijn kakkerlakken.

Gloria (*dromerig*): Eén dezer dagen ga ik naar de kust. Palmen, wit zand, zon.

Putney: Het barst daar van de democraten.

Gloria: Meneer Putney, je hebt geen gram romantiek in je lijf.

Putney: Waarom naar de kust gaan als je in Vermont kunt wonen?

Gloria: Ik kan me niet veroorloven waar dan ook te wonen.

Putney: Misschien heb je met die Falbo geluk. Misschien zo'n "excentriek" waar je zoveel over hoort. Misschien kun je de hele troep verhuren. Vraag flink geld, maar vertel niks over het slechte sanitair.

Gloria: Of het doorgezakte dak. Nog één winter en het stort in elkaar.

Putney: En hoe minder je over deze kant van het meer praat hoe beter. Mensen zwemmen niet graag in de prut.

Gloria: Heb je er nog aan gedacht dat bord "Niet zwaarder dan twee ton" bij de brug te zetten?

Putney: Bord is in het meer gevallen toen de sneeuw gesmolten is. Hoe lang blijft die Falbo?

Gloria: Met een beetje geluk lang genoeg om een paar dollar te verdienen. Ik hoop maar dat hij contant betaalt.

Putney: Plastic geld is niet echt. Nooit geweest ook.

Gloria: Ik zal Whispering Pines met vreugde aan meneer Falbo verkopen, maar waarom zou iemand zoiets in vredesnaam kopen? Zelfs de makelaars zien het niet meer zitten.

Putney (*gaat naar de balie*): Ik wil het graag kopen.

Gloria (*klemt zich aan de strohalm vast*): Hoeveel heb je te besteden?

Putney: Met de achterstand in loon, die ik heb? (*steekt het mes in zijn zak*)

Gloria: Vergeet die achterstand maar.

Putney: Misschien goed idee. Alles bij elkaar..... een zeven honderd dollar. Daarmee kom je niet aan het strand.

Gloria: Ik kan er nauwelijks mee in de stad komen. Ik ben de overheid al vijftienduizend dollar schuldig. De belasting zal de boel over een paar maand wel verkopen. Zelfs als de zaken plotseling formidabel gaan, kom ik er nog niet uit. Als het geld toch eens aan de bomen groeide.

Putney: Het enige dat hier aan de bomen groeit, zijn rupsen en die vreten alles op.

Gloria: Ik weet waar je het over hebt. (*Hazel, een aardige, jonge vrouw, komt midden achter binnen. Ze heeft een grote koffer bij zich*)

Hazel: Hallo. (*zowel Gloria als Putney schrikken*)

Gloria (*vouwt de krant op*): Putney, pakt de koffer van die jongedame eens aan.

Hazel (*houdt nog steviger vast*): Nee, nee. Ik hou hem wel vast.

Putney: Geen extra fooi. Ik verwacht helemaal geen fooi. Op die manier word ik nooit teleurgesteld.

Hazel: Bent u meneer Falbo?

Gloria: Dit is Putney, mijn klusjesman en huismeester. Bent u bevriend met meneer Falbo?

Hazel: Eh, nee. Eigenlijk niet.

Putney: Hij is hier niet.

Gloria: Maar we verwachten hem wel elk moment.

Hazel: Bent u mevrouw Falbo?

Gloria: Nee, ik ben Gloria Alexander.

Hazel: Werkt u voor meneer Falbo?

Putney: Zij werkt voor niemand. Juffrouw Alexander is de eigenaar van dit hotel.

Gloria: Ik heb helemaal geen auto gehoord.

Hazel: Ik heb hem aan de andere kant laten staan. Ik hou niet van het uitzicht op de brug en het meer. Hoe heet het meer?

Putney: Het heet moddergat.

Hazel (*ziet het bord*): Ik wacht wel in de eetkamer.

Putney: Waarom?

Hazel: Ik wil graag een kop koffie terwijl ik wacht.

Putney: U kunt wat mij betreft best in de eetkamer wachten, maar er is geen koffie. De eetkamer is gesloten.

Gloria (*verontschuldigend*): De zaken gaan een beetje slap de laatste tijd.

Putney: Welke zaken?

Gloria (*geïrriteerd*): Putney!

Putney: Ik zeg alleen de waarheid maar.

Gloria: U moet het "eerlijke Putney" maar niet kwalijk nemen. Hij komt te weinig onder de mensen.

Putney: Heb nog nooit voor niemand mijn mond gehouden.

Gloria: Zeg dat wel. (*opgewekt*) Ik zal een kop koffie voor u maken.

Hazel: Ik kom later wel terug.

Gloria: Wilt u een bericht voor meneer Falbo achterlaten?

Hazel (*aarzelt*): Nee. (*draait zich om; af. Gloria achter de balie weg en*)

gaat naar de hoofdingang)

Gloria: Het is geen moeite koffie te zetten. *(roept haar na)*

Het is instant koffie. *(realiseert zich dat Hazel niet terugkomt)* Putney, doe nu toch eens één keer je best. Dat had een klant kunnen zijn.

Putney: Je advertentie in "Het Nieuws van de Week" al gevonden?

Gloria: Nee.

Putney: Dacht ik al. Ze belden vanmorgen over de rekening. Zeiden dat je eerst de vorige moest betalen voordat ze een nieuwe advertentie zetten. Ik ben in de kelder als je me nodig hebt.

Gloria: Vertel me niet dat er weer ratten in de kelder zitten.

Putney: Oké, dan zeg ik het niet. *(hij gaat de kelder in. Gloria steekt haar handen vertwijfeld omhoog)*

Gloria: Och, wat kan het ook schelen?

Gloria gaat eetkamer in. Vikki Cunningham komt de hoofdingang binnen. Ze is een aantrekkelijke jonge vrouw, maar heel zakelijk. Is modieus gekleed, maar een beetje ernstig. Ze heeft een aktenkoffertje bij zich en loopt naar het midden terwijl ze de lobby rond kijkt. Falbo komt op zijn tenen uit het kantoor en gaat achter haar staan. Vikki zet het koffertje op de tafel en wil het open maken. Falbo legt zijn hand over haar ogen.

Falbo: Raad eens.

Vikki: Niet nodig. Tom Sawyer.

Falbo: Fout. Huckleberry Finn.

Vikki: Ernie, wanneer word jij nog eens volwassen.

Falbo *(trekt zijn hand weg)*: Nooit. Het is geweldig een opgroeiende jongen te zijn.

Vikki: Voor jou, ja. *(doet de koffer open)*

Falbo: Lach eens. Dit wordt een geweldige bak.

Vikki: Het is zakelijk. Hoe lang denk je dat we het volhouden?

Falbo *(wrijft zich tevreden in de handen)*: De hele zomer. Gemakkelijk. *(walst de kamer door)* Wat denk je van dit optrekje?

Vikki: Prima.... als je een spin bent.

Falbo: Ik ben hier al sinds vanmorgen vroeg. Ik kijk het liefste rond als er nog niemand is. *(Vikki haalt een folder uit haar koffertje)*

Vikki: Het verbaast me dat dit krot nog op de kaart staat. *(Falbo trekt Vikki in zijn armen en zegt met melodramatische stem)*

Falbo: We zijn verdwaald in de wilde donkere wouden van Vermont. Het avontuur lokt..... verloren stammen, vergeten steden. De vogels zwijgen angstig.... In de verte bonken drums. Maar wees niet bang. Ik zal je beschermen.

Vikki (*trekt zich los*): Heb je gedronken?

Falbo: Je weet dat ik nooit drink.

Vikki: Hou je gemak dan. (*kijkt in de folder*) We moeten voorzichtig zijn. Geen fouten. Wat doen we als er vakantiegangers komen?

Falbo: Ben je mal? Hier noemt men gasten bezienswaardigheden.

Vikki (*tikt op de folder*): Wat we wel en wat we niet kunnen, staat hier duidelijk beschreven. Ik hoop dat je weet waar je mee bezig bent.

Falbo: Weet ik dat niet altijd?

Vikki: Nee. (*legt de folder weer in de koffer*)

Falbo: Je verpietert mijn ego.

Vikki: Je bent op proef. Nog één mislukking en je kunt achter aansluiten voor een werkeloosheidsuitkering.

Falbo: Wat zou ik zonder jou moeten beginnen.

Vikki: Dan kwam je er ook wel.

Falbo: Toch werk ik liever met je dan zonder je.

Vikki (*snibbig*): Dat is bijna een compliment. (*knipt met haar vingers*) We spelen het spel volgens de regels. (*Putney komt binnen met een muizenval in de hand*) Bezoek.

Putney: Môge.

Vikki: Hoe maakt u het. (*ze gaat met uitgestoken hand naar hem toe*) Ik ben Vikki Cunningham.

Putney: Putney. (*hij geeft haar de muizenval in plaats van een hand en gaat naar Falbo*) Jij bent waarschijnlijk Falbo.

Falbo: In één keer goed.

Putney: Falbo is een ongewone naam. Klinkt als een ouderwetse auto. (*nieuwsgierig geworden door Putney en de muizenval, gaat Vikki naar de kist*)

Falbo: Ik neem aan dat jij voor miss Alexander werkt?

Putney: Hier gewerkt en gewoond sinds mijn veertiende.

Vikki: Nagenoeg prehistorisch.

Falbo: Is miss Alexander ook aanwezig?

Putney: Messchien.

Vikki: We willen haar graag spreken.

Putney: Waarom klop je dan niet? (*wijst naar 101*) Dat is haar kamer.

Vikki: Prima. Waarom niet? Ik denk dat dit van jou is. (*ze geeft Putney de muizenval terug en gaat naar kamer 101*)

Putney: Heb niks gevangen. Denk dat ze het zinkend hotel hebben verlaten. (*Falbo denkt dat Putney niet goed snik is*) Falbo: Denk je dat?

Vikki (*klopt*): Miss Alexander? (*klopt nog eens*) Miss Alexander? (*luistert, dan tegen Putney*) Ik denk dat ze niet thuis is.

Putney: Op de balie is een bel. Waarom bel je niet gewoon? (*Vikki haalt de schouders op*)

Vikki: Ja, waarom niet. *(gaat naar de balie)*

Putney: Was altijd een heel goede muizenval. Zelf gemaakt. *(geeft hem aan Falbo)* Je krijgt hem voor, hmmm, vijftig cent messchien.

Falbo: Ik zou niet weten wat ik er mee moest doen. In elk geval, bedankt. *(geeft hem weer aan Putney. Vikki pakt de handbel en belt)*

Vikki: Wat apart.

Putney: Ik doe er een pot perzikenjam bij.

Falbo: Een andere keer. *(Vikki zet de bel weer neer)*

Putney: Jij bent ook een leuke klant! *(Gloria komt snel uit de eetkamer, ziet de gasten)*

Gloria: Meneer Falbo?

Falbo: Klopt.

Gloria *(gaat naar hem toe)*: Ik weet zeker dat het u hier zal bevallen.

Putney: Messchien wel, messchien niet.

Gloria: Meneer Putney, waarom ga je de tuinstoelen niet buiten zetten?

Putney: Het gaat regenen.

Gloria: Onzin, het is stralend weer.

Vikki: Geen wolkje aan de lucht. *(Putney steekt een vinger in zijn mond en steekt hem in de lucht om te kijken waar de wind vandaan komt)*

Putney: Noord tot noordoost. Ik vergis me nooit in een zomerstorm.

Gloria: De tuinstoelen, meneer Putney!

Putney: Allemaal kapot. Alleen nog maar splinters. *(hij gaat midden achter af, terwijl Vikki en Falbo naar hem kijken)*

Gloria: Ha, ha, ha. Trek u van Putney maar niets aan. Hij hoort bij het meubilair.

Vikki: Dat kennen we.

Falbo: Dit is mijn partner, Vikki Cunningham.

Gloria: Dus u wenst twee kamers in plaats van één.

Vikki: We willen het hele hotel. *(ze gaat aan de tafel zitten)*

Gloria: Dan heb ik het toch goed begrepen. *(bezorgd)* U weet toch waar u bent? Ik bedoel.... u bent hier.... eh..... in Whispering Pines.

Falbo: Voor ons doel is dit de ideale plaats.

Gloria: Daar ben ik blij om. *(denkt na)* Eh.... welk doel?

Vikki: Wij zijn van plan u een behoorlijk voorstel te doen, miss Alexander.

Gloria: Voorstel?

Vikki: Dit hotel is de staat Vermont veel geld schuldig. Belasting.

Gloria: Oooh.

Vikki: En dat moet dringend betaald worden.

Gloria: U bent van de belastingdienst. Ik kan maar beter gaan zitten. *(ze gaat teleurgesteld aan tafel zitten)*

Falbo: Wij zijn niet van de belasting.

Vikki: Nee, geen belasting. Wij zijn van de regering.

Falbo: Wij werken voor de Procureur Generaal. We willen Whispering Pines voor een bepaalde operatie gebruiken.

Vikki: Als tegenprestatie zal de staat Vermont u de belasting kwijtschelden. Hoe klinkt dat? Dat is toch eerlijk, of niet? (*Gloria is overdonderd*)

Falbo: Zeg eens wat, miss Alexander.

Gloria: Bedoelt u dat u me geen geld wilt betalen?

Vikki: Belastingkwijtschelding, geen geld.

Gloria: Ik heb nog een paar maanden voordat de belasting komt en alles verkoopt. Ik hoopte dat ik tot dan kon blijven. Ik weet niet waar ik naar toe moet. Meneer Putney ook niet.

Falbo: We willen dat u blijft. Op die manier lijkt alles heel normaal.

Vikki: Kom alleen nooit tussenbeide.

Gloria: Over wat voor een soort operatie hebt u het eigenlijk?

Vikki: Oplichting.

Falbo (*gaat naar links van de tafel*): Ik zal proberen het kort uit te leggen. We laten naar criminelen uitlekken dat er een oud hotel in de bossen ligt. Zij kunnen daar hun gestolen goederen verkopen. Er worden daar geen vragen gesteld.

Vikki: Dat oude hotel is natuurlijk Whispering Pines.

Gloria: Whispering Pines.

Vikki: Sorry.

Gloria: Er zal dus slecht volk in en uit lopen?

Vikki: Dat hopen we.

Falbo: Kleine misdadigers. Inbrekers, dieven. Zakkenrollers.

Gloria: Ik vind dit allemaal niet zo leuk. (*Vikki pakt een kleine camera en controleert die*)

Vikki: Je kunt altijd weigeren.

Gloria: En dan?

Vikki: Begin maar in te pakken.

Falbo (*ergert zich aan de toon van Vikki*): Laat mij dit afhandelen, Vikki. (*hand op rugleuning van Gloria's stoel*) U speelt de rol van de eerbiedige burger, miss Alexander.

Gloria: Ik ben zo'n sufkop. Ik dacht dat de zaken weer beter zouden gaan.

Falbo: Hoe lang hebt u dit hotel al?

Gloria: Het was van mijn oom. Vorige zomer ben ik hem komen helpen..... bedienen in de eetkamer, koken. De zaak liep terug van slecht tot niets-meer. (*wijst op de lobby*) U kunt zelf wel zien dat dit Het Bay House niet is.

Falbo: Daarom hebben we het ook uitgezocht.

Gloria: Mijn oom heeft me zijn hele bezit nagelaten, en hij had alleen

maar Whispering Pines. Compleet met belastingschuld, een verrotte brug, een moerassig meer en geen gasten.

Vikki: Volgens mij kun je de boel wel sluiten.

Gloria: Dat denk ik ook. Ik ga weer terug naar de stad. Ik werkte vroeger op een bank. Maar ik heb zelfs geen geld voor de bus. *(tegen Falbo)* Ik hoopte een paar honderd dollar te verdienen als u bleef.

Vikki: We hebben geen ruimte in het budget voor handgeld. *(doet de camera weg)*

Gloria: Ik wil geen handgeld.

Falbo *(tegen Vikki)*: Laat mij nu even begaan. *(tegen Gloria)* Ik zal er voor zorgen dat u een paar honderd dollar krijgt. *(Vikki is zichbaar geïrriteerd)*

Vikki: Ernie....

Falbo: Afgesproken? *(hij lacht, steekt zijn hand uit)*

Gloria *(blij)*: Afgesproken. *(ze schudden handen)*

Vikki: Aan het werk dan.

Gloria: Wanneer komen ze hier? De... eh... slechterikken.

Falbo: Iedereen weet het al.

Vikki: Het verbaast me genoeg dat er nog niemand is geweest.

Gloria: Helemaal vergeten. Er werd gebeld en er was hier iemand. *(tegen Falbo)* Ze vroeg naar u. Een jonge vrouw.

Falbo *(tegen Vikki)*: Wat heb ik je gezegd! We zitten goed.

Vikki *(tegen Gloria)*: Iedereen denkt dat wij meneer en mevrouw Falbo zijn. Wat is onze kamer?

Gloria: De beste kamers zien uit over het meer. *(staat op)* Ik zal Putney uw koffers naar boven laten brengen. *(ze gaat naar achteren, stopt bij de balie om de bel te pakken. Ze gaat af. Vikki kijkt naar haar, gaat staan. We horen de bel achter)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto